

El senyor president:

Senyories, per favor.

síndic senyor Ferri i demane silenci per a escoltar. (*Remors*) Senyories, anem a escoltar al senyor Ferri que formularà la pregunta de control.

Senyor Ferri, té vosté la paraula.

El senyor Zaplana López:

Usted no está protegida del derecho parlamentario y usted puede ir a los tribunales por las acusaciones que haga. Tenga cuidado, señora Montón, no haga acusaciones... (*Veus*)

El senyor Ferri Fayos:

Moltes gràcies, senyor president.

El senyor president:

Senyoria...

Senyor president, des de Compromís en esta ocasió volem preguntar-li per la seua valoració, la valoració que fa el Consell sobre que el Consell de Rajoy haja ajornat novament la reforma del sistema de finançament. Recordem-ho. El sistema de finançament està caducat des de 2014. No ho diem nosaltres, ho diu la LOFCA, la llei de finançament de les comunitats autònomes. I el govern del Partit Popular governa Espanya des de 2011, que són uns quants anys. Uns quants anys molts d'ells amb majoria absoluta.

El senyor Zaplana López:

...que no pueda defender, señora Montón.

Però més que majoria absoluta, podíem qualificar este període amb una paraula ben valenciana. Podíem dir que estos han sigut sis anys de melsa absoluta, perquè no hi ha una altra manera de dir-ho, senyor president. El govern de la melsa sempre té una excusa o una altra per a discriminar els valencians.

Muchas gracias. (*S'interromp la gravació*) (*Aplaudiments*)

El senyor Mata Gómez:

Senyor president, és la primera vegada que se fa una amenaça mafiosa ací... (*Protestes i colps*)

En un primer moment van dir que no se reformava el sistema de finançament per la crisi. Com si els valencians o La Generalitat no hagueren patit la crisi. Eixa és una altra! Un sistema de finançament, senyor president, ha de servir tant quant n'hi ha diners com quant no hi ha diners. Ha de repartir els recursos de manera justa quan n'hi ha diners i quan no hi ha diners. Perquè si no, el que ens estan dient és que només tindrem els diners que ens pertoquen quan al govern central li sobren els diners. I els hem de dir que l'estat no és l'únic, les comunitats autònomes també som estat, no som colònies i no entendre això és la font de molts dels mals que patim hui en dia.

El senyor president:

Senyoria... Li he demanat per a què demanava vosté la paraula.

Però bé, després van dir que s'havia acabat la crisi, que en 2014 s'havia acabat la crisi. I bé, si diuen que s'ha acabat la crisi, el que podem esperar és que facen una reforma del sistema de finançament, perquè ja s'havia acabat la seua excusa. Però no. Ara l'excusa és una altra. Ara l'excusa és Catalunya. *Cuando se aclare aquello*, aleshores el govern de Rajoy diu que tocarà el finançament.

El senyor Mata Gómez:

No es pot amenaçar un membre del govern valencià!

I mentrestant els valencians ací estem, tractats com una colònia. Perquè només a les colònies passa el que passa ací, que sent pobres paguem en lloc de rebre. Però tranquils, que segons Montoro el que fem ací és plorar. No senyor, el que no han fet és comprendre el que passa ací. El que passa ací és que ens hem cansat de pagar i de callar.

El senyor president:

Senyories. No té vosté la paraula. Senyor Mata, no té vosté la paraula. (*Veus*)

Senyories. Senyories, anem a continuar amb la... Anem a continuar amb la sessió de control (*Veus i protestes*)

Senyor president, el pròxim novembre milers de valencians i valencianes eixirem als carrers per a reclamar ni més ni menys que un tracte just. I estarà qui vulga estar. No ens sorprén que el Partit Popular no vinga a eixa manifestació, que no vullga eixir al carrer. Però ens entristeix. Ens entristeix com també lamentem que haja passat de signar una declaració institucional històrica en estes Corts a actuar com a representants del senyor Montoro en la nostra terra.

Senyories, anem a continuar amb la sessió de control. Senyories... Senyories... Senyories... Senyories, que estem en la sessió... Senyora consellera, per a què demana vosté la paraula?

Senyora consellera, per a què demana vosté... Senyories, per favor. Anem a continuar amb la sessió de control. Anem a continuar amb la sessió de control, ara amb la pregunta de control que formula en nom del Grup Compromís el seu

Nosaltres continuem on hem estat sempre, en eixes tres reivindicacions bàsiques que hem aprovat per unanimitat en este parlament: revisió del sistema de finançament, inversions dignes i que ens paguen el deute històric generat per l'infrafinançament. Som conscients que eixe deute té una part generada per l'infrafinançament, però també té una part generada pel saqueig que hem patit.

I els valencians i valencianes no tenim per què pagar ni una ni l'altra. La primera l'ha de pagar el govern de Rajoy i la segona els responsables de la ruïna que no són uns altres que els governants i dirigents que va nomenar el Partit Popular. Un exemple, estem coneixent estos dies informacions de com alguns es van omplir la butxaca amb la fórmula 1. Eixa fórmula 1 que no mos anava a costar ni un euro als valencians i valencianes, que ens anava a eixir de debades però que, en realitat, el que s'ha demostrat és que a alguns els van eixir debades alguns actes electorals, perquè es van finançar de manera il·legal segons els sumaris.

Mire, senyor president, ací tinc els contractes de Valmor. Ací en esta carpeta. L'empresa que van comprar molts valencians i amb els seus contractes amb l'empresa temàtica, l'empresa controlada per Benavent i que recaptava suposadament per al Partit Popular. Per nou dies de gran premi de fórmula 1 van facturar una quantitat de dos milions i mig d'euros, bona part d'ells en contractes de càtering. I si analitzem el contracte, n'hi ha coses molts curioses. Sap quan se va pagar per cada comensal de la zona *élite*? 125 euros per comensal. Sap quan se pagava per al pícnic de personal? La gent que treballava en la fórmula 1. Un euro i mig per comensal.

Senyor president, en la fórmula 1 sucaven molt. Sucaven els rics, sucava el partit i els seus amics, sucaven tots menys els valencians i les valencianes. Nosaltres a pagar la festa mentre ens donaven entrepans de xòped a un euro i mig. I per això vàrem dir «prou». Els valencians no volem pagar més festes i els valencians volem un finançament just. Volem, per això, fer amb el govern de Rajoy el mateix que vam fer en esta terra, fer fora al govern del Partit Popular. Volem, necessitem, mereixem un govern d'Espanya que ens respecte.

Senyor president, quina valoració fa el Consell del nou insult de Rajoy als valencians i les valencianes?

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Ferri.

Li contestarà el president del Consell.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, president.

Moltes gràcies, senyor Ferri.

Efectivament, deixar que els problemes es podrisquen damunt de la taula no dona bon resultat. Dona molt mal

resultat. I és absolutament necessari que es complisquen les lleis i les paraules donades. Perquè, efectivament, n'hi ha un acord en la conferència de presidents ben clar i diu que en el 2017 s'ha de solucionar el nou model de finançament. Hi ha un treball ben fet que és el treball que han fet els experts, que serà discutible des de l'àmbit polític, però hi ha un treball fet. I és ja absolutament, simplement irresponsable no posar-se a treballar per donar una solució política a un fet polític.

La solució territorial d'Espanya passa en gran mesura també per eixe eix fonamental que és un finançament just. Perquè mire, és que és una situació absolutament ja inaguantable, insuportable. Perquè açò són les dades del ministeri d'hisenda. El ministeri d'hisenda –com vosté bé ho sap i ho diu– té absolut coneixement de quina és la realitat i la realitat és que estem els darrers. Finançament per càpita igual esforç fiscal. Els darrers. Nosaltres en el 92 respecte al (*inintelligible*) ..., el País Basc 227. Mire com està la situació. O si fem diferències en despesa territorialitzada, és que menys 702. Ceuta i Melilla 2.700, però bé, són...

Escolte, és que açò no és tolerable. I ha dit vosté una cosa que és ben certa; siga quina siga la conjuntura econòmica, en crisi o fora de la crisi, s'ha d'actuar amb equitat, perquè no és solució dir: «No, quan tinguen recursos suficients farem justícia.» No, no. Fem justícia ara ja. I, per tant, davant d'eixes dades que són del ministeri d'hisenda, jo el que no entenc és com no s'ha acceptat el que vam plantejar des del govern valencià des del primer moment i és que hi hagueren mesures almenys transitòries fins arribar al nou model. Transitòries per a superar esta situació de desequilibri i de desigualtat.

Per tant, ara ja no poden donar més excuses. I és més, és que no és que no han d'haver-hi més excuses; és que esta part és una part clau per superar el problema territorial. El problema territorial no és només Catalunya. El problema territorial és el conjunt de la relació entre les comunitats autònomes i l'estat i és una nova perspectiva de futur on se garanteix la singularitat dels territoris i la igualtat entre els ciutadans. Perquè es parla de vegades de la asimetria que pot existir, si el federalisme asimètric. Escolte, si estem vivint en la pitjor de les asimetries possibles des de fa massa temps! I ara tots ja, d'una manera clara, tots els informes, tots els experts saben, expliciten quina és la realitat.

I tot això no és un problema entre els polítics. Açò no és un problema de debat ací o de debat entre els partits. Açò és una qüestió que finalment acaba en cada dret, en cada servei públic. Acaba en les inversions, acaba en tot els sectors econòmics. Això és el que està passant. El BBVA deia l'altre dia en l'informe, mig punt els està costant de creixement i això són milers de llocs de treball.

Ara bé, també dic que en esta situació hem canviat les prioritats. I això també és positiu, perquè s'ha demostrat que en un pressupost ajustat i en un sistema injust se poden fer millor les coses. Però, senyor Ferri, jo estic absolutament convençut que hem de persistir. Estem avançant. El problema valencià s'havia d'evidenciar fora d'ací, s'està evidenciant amb totes les enormes dificultats que té el gran soroll que existix en estos moments, però també dins de nosaltres. I hem d'aprofitar totes les bases d'unitat que hi hagen. Jo crec que hem de fer tot el possible per preservar la unitat, més enllà també dels instruments en moments determinats.

Jo ja li dic, el govern valencià estarà al costat de totes les reivindicacions justes se facen on se facen, perquè no podem deixar passar ja més temps. I, per tant, per suposat, el govern valencià també donarà suport a la manifestació de novembre.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, president.

Senyories, continuem amb la sessió de control. Ara la pregunta que formula el síndic del Grup Podemos-Podem, senyor Estañ, des de l'escó.

El senyor Estañ García:

No, doy por reproducida la pregunta.

El senyor president:

Molt bé. La pregunta està publicada i és coneguda. Per tant, si la dona per reproduïda el president del Consell li contestarà.

President del Consell, té vosté la paraula.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, senyor Estañ.

Per economia processal, aixina avancem més en els continguts.

El Consell, com sap vosté perfectament, en estos moments es troba en l'elaboració dels pressupostos. En eixe sentit, vull agrair-li també a un grup fonamental perquè eixos pressupostos siguen una realitat, el treball que està fent el Grup Podem. Nosaltres estem en la millor disposició de dialogar, parlar i buscar solucions per tal de millorar la vida dels ciutadans a través del que és el pacte fonamental d'este govern que és l'Acord del Botànic.

Des d'eixe sentit, l'únic que sí hem de ser conscients quin és el marc on ens movem. I és un marc de restriccions encara, restriccions perquè, com els relatava en l'anterior pregunta, estem encara en la incertesa respecte al nou model de finançament. I, per un altra part també, en el que és l'estat del pressupost d'Espanya que en estos moments també sembla ser que està apartat. Hi ha una llei d'estabilitat, n'hi ha una sèrie de qüestions que hem d'atendre.

Ara bé, li donaré algunes dades. En el darrer any, els recursos de la Comunitat Valenciana, dins del model de finançament, s'incrementaren el 0,83%, enfront de la mitjana del 3,98%. Som la comunitat, per tant, que menys ha augmentat. Eixos números ens situaran, una vegada més, en l'autonomia pitjor finançada d'Espanya. Hem d'afegir que per a l'any que ve el

govern ha rebaixat el dèficit autoritzat, el que suposa que comptarem amb 218 milions menys i per a rematar l'escenari els interessos del deute bàsicament el FLA, ens costaran més de 50 milions. Eixe és el marc pressupostari.

Però, evidentment, se poden reorientar les prioritats i les xifres no enganyen. Ja els anuncie, a més, que ahir mateix es va signar dins de l'actual execució dels pressupostos un pla de reforç extraordinari que comptarà amb més de vint efectius a jutges de València, Castelló i Alacant amb la finalitat de tramitar els expedients de milers de ciutadans contra les clàusules sòl. D'eixa manera, valencians i valencianes que han pagat més que els correspon per les seues hipoteques podran recuperar els diners en menys temps.

La conselleria que més ha incrementat els recursos és la d'Igualtat i Polítiques Inclusives, amb un augment del 25,7%. Per primera vegada mil milions de pressupost. Sanitat i educació s'han reforçat en dos anys amb augments del 10%, 591, 425. I en els sector productius i infraestructures les pujades han estat al voltant del 15%. Efectivament, queda quasi tot per fer. Però crec, senyor Estañ, que anem pel camí correcte.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, president.

Senyor Estañ, té vosté la paraula per a acabar de formular la pregunta.

Quan vosté vullga, senyor Estañ.

El senyor Estañ García:

Sí. Moltes gràcies, senyor president.

Bon dia a tots i a totes.

Nuestra pregunta de hoy, efectivamente, tenía que ver con los próximos presupuestos de La Generalitat que, como se ha dicho, suponen los últimos presupuestos que se ejecutarán completos o se intentarán ejecutar completos. Que suponen –digamos– los primeros presupuestos tras haber atravesado el ecuador de la legislatura y que suponen también una comparación entre nuestra situación y la situación estatal, donde el gobierno dice estar obligado a posponerlos y con esto, y a pesar de sus promesas, también pospone el modelo de financiación otra vez.

Bueno, también supone –como siempre que hay cierto debate entre las partes del Botànic, en este caso por la mal llamada tasa turística– que la señora Bonig le ofrezca su ayuda de una manera muy tentadora. Que se vaya con ellos, total que, no sé, ¿qué puede pasar mal, no? Muy mal se nos tendrán que dar las negociaciones y las conversaciones para que esta opción pues sea mínimamente realista.

Y confiamos en que nuestra predisposición –y confío en ello– a aprobar estos presupuestos es plena, como también